

‘KOM JE NAAST ONS WONEN?’

Marijke Kolk doet wekelijks verslag van haar belevenissen als pleegmoeder. Omdat de pleegkinderen gaan verhuizen, kijken ze anders aan tegen het huis van hun pleegouders.

Al vanaf de eerste keer dat ze hier kwam, is Felicity gek op ons huis. Vooral haar eigen kamer vindt ze geweldig. Het eerste wat ze doet als ze hier is: haar *Frozen*-koffertje naast het bed zetten en haar speelgoed uitstallen. Haar kamer is ook echt háár kamer.

Toen vlak voordat Felicity vorige keer hier kwam mijn zus in haar bed had geslapen en er nog een glas water op het nachtkastje stond, viel dat ons pleegmeisje meteen op. „Er is iemand in mijn kamer geweest!” riep ze verontwaardigd.

De badkamer is een andere favoriete plek. Daar staat ze het liefst naast mij voor de spiegel. Ga ik mijn tanden poetsen, dan doet zij dat ook. Kam ik mijn haar, kamt zij het hare. Doe ik lippenstift op, wil zij dat ook. En als ik crème op mijn gezicht smeer, dan mag zij ook een beetje. Of ze gaat in de douchecel staan en noemt dat haar glazen huisje. Ik moet dan aankloppen en vragen of ik

‘Als ik de loterij win, koop ik zo’n huis als dit’, zei Joeri laatst



FOTO SHODY GAREMAN

naar binnen mag.

In de tuin gaat ze vaak ‘even chillen’, oftewel in de hangmat liggen. De woonkamer is de plek die ze duidelijk associeert met ‘met z’n allen zijn’. We kijken er ’s ochtends vroeg televisie, we knuffelen er op de bank, spelen er vader en moedertje. Vaak vraagt ze juist als ze daar is naar Evelien, mijn stiefdochter. De week nadat die auditie deed op de toneelschool, vroeg Fé, omdat Evelien er opnieuw niet was: „Is ze weer naar de toneelstukjesschool?”

Joeri is vooral onder de indruk van de ruimte op de

begane grond. „Als ik de loterij win, koop ik zo’n huis als dit”, zei hij laatst. Zijn enthousiasme is niet heel vreemd. Zelf wonen Joeri, zijn zusje en moeder nogal anders, in een huis dat niet heel groot is én binnenkort wordt afgebroken. Ze wonen daar pas een paar jaar en waar ze over twee maanden wonen, is nog onduidelijk. De kans dat het een kleine flat wordt, is groot. Het is afwachten wat er vrijkomt.

Verhuizen behoort tot de top 10 van meest stressvolle gebeurtenissen in een mensenleven en zo lijken Joeri en Felicity het ook te ervaren. Ze zeggen geregeld dat ze helemaal geen zin hebben hun spullen in te pakken en ergens anders weer uit te pakken. Op z’n zachtst gezegd ben ik dan ook verbaasd als Felicity mij vraagt of wij ook gaan verhuizen. „Nee”, antwoord ik. „Wil je dat dan?”

„Ja.”

„O?”

„Ik wil dat jullie naast ons nieuwe huis komen wonen.”

„Waarom?”

„Dan kan ik altijd naar je toe.” ■